

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2673/2020
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против тужене Здравствене установе “Апотека Врање” из Врања, ради утврђења злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1510/2019 од 19.05.2020. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1510/2019 од 19.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П1 3/19 од 12.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се утврди да је тужена извршила радњу дискриминације тужиле АА из ..., и то решењем бр. ... од 22.08.2016. године о враћању на рад у статусу нераспоређеног радника и тужиле ББ из ..., на исти начин решењем бр. ... од 22.09.2016. године о враћању на рад у статусу нераспоређеног радника бр. ... од 22.09.2016. године, чиме је извршила повреду права личности, принципа једнаке доступности из области рада и самим тим непосредну дискриминацију стављањем тужила у неповољнији положај у односу на друга лица у истој или сличној ситуацији. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужилама на име накнаде нематеријалне штете због повреде права личности, повреде једнаких права из области рада и претрпљене непосредне дискриминације исплати износ од по 100.000,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да о свом трошку објави ову пресуду у једном дневном листу са тиражом преко 10.000 примерака. Ставом четвртим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев и утврђено да су тужиле претрпеле злостављање на раду од стране одговорног лица код тужене, директорке Оливере Томић, доношењем решења о враћању на рад у статусу нераспоређених радница, и то решења бр. ... од 22.08.2016. године и решења бр. ... од 22.09.2016. године, забрањивањем тужилама да у току трајања радног времена буду радно ангажоване, чиме је повређено њихово достојанство, углед, лични и професионални интегритет, здравље, положај запосленог и изазиван страх или непријатељско, понижавајуће

или увредљиво окружење, погоршани услови рада, као и тужбени захтев којим је тражено да суд забрани одговорном лицу, директрки Оливери Томић, понављање истог или сличног понашања које представља злостављање на раду. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиљама на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова, услед злостављања на раду, исплати износ по 50.000,00 динара са законском затезном каматом, док је од досуђеног до траженог износа од по 100.000,00 динара, за износ од по 50.000,00 динара, тужбени захтев одбијен. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено објављивање ове пресуде у једном дневном листу са тиражом преко 10.000 примерака и локалном листу у Врању. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена да тужиљама на име трошкова парничног поступка исплати износ од 253.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Одлучујући о жалби тужене, Апелациони суд у Нишу је донео пресуду Гж1 1510/2019 од 19.05.2020. године којом је преиначена пресуда Вишег суда у Врању П1 3/19 од 12.03.2019. године и одбијен евентуални тужбени захтев за утврђење да су тужиље претрпеле злостављање на раду на начин описан у изреци те пресуде, као и да се обавезе тужена да тужиљама накнади нематеријалну штету насталу услед злостављања на раду, те да се обавезе тужена да тужиљама накнади трошкове спора (ревизијом побијани део).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Чланом 29. ст. 1. и 2. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, бр. 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона. Право да поднесе тужбу против послодавца због злостављања на раду или у вези са радом има запослени који није задовољан исходом поступка заштите од злостављања код послодавца, у року наведеном овим ставом. Ставовима 4. и 5. овог члана прописано је да спор из ст. 1. и 2. овог члана јесте радни спор. Ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према наведеним одредбама закона, спор о утврђењу злостављања на раду и забрани даљег злостављања представља радни спор, на који се примењује одредба о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, јер Законом о спречавању

злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Како се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, већ је предмет тужбеног захтева о коме је одлучено побијаном пресудом утврђење злостављања на раду и накнада нематеријалне штете, ревизија тужиља није дозвољена. С обзиром да у овој врсти спорова ревизија није дозвољена према посебном закону, то се не може примењивати ни одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП приликом оцене дозвољености ревизије.

Ревизија није дозвољена ни у делу који се односи на новчано потраживање, јер вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић-Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић